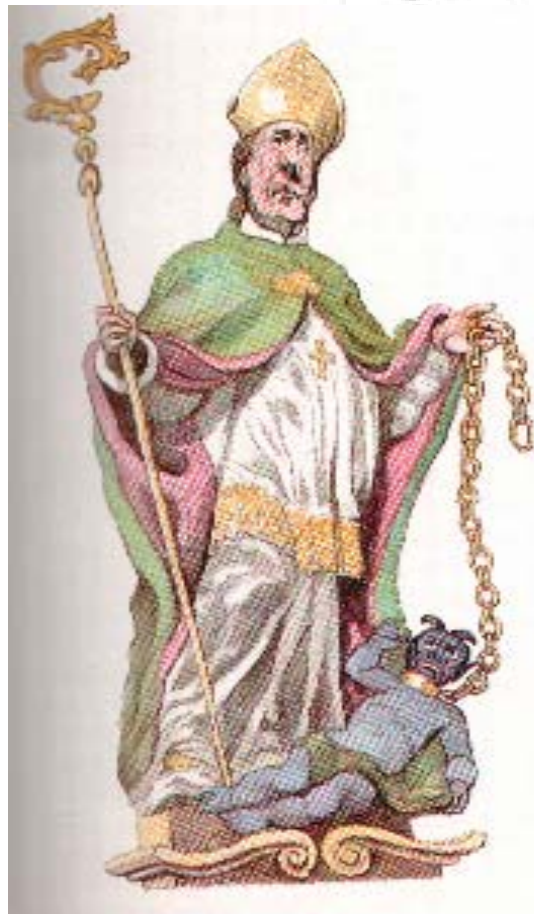

Říjnová pouť Třebíč, Netín. Odjezd 2. října ve 14⁰⁰ příjezd 20³⁰

Říjnovou pout' zahájíme prohlídkou baziliky svatého Prokopa v Třebíči, která byla spolu s Židovským městem jako národní kulturní památka zařazena do seznamu památek UNESCO v roce 2003. Tato románsko-gotická bazilika byla postavena kolem roku 1240 jako součást benediktýnského kláštera. Z Židovského města je zachováno několik domů, radnice, židovská

škola, chudobinec, nemocnice a rituální jatka. Za zmínku stojí ještě městská věž, ve které jsou umístěny věžní hodiny. Průměr ciferníku 5,5 m a výška číslic 60 cm řadí hodiny na první místo na evropském kontinentu.

Před návštěvou baziliky si připomeneme legendu o sv. Prokopu, která byla jediným pramenem, z něhož se český národ dovídal alespoň část ze své slovanské minulosti. Legenda znamená doslova „to co má být čteno“ o světcově životě ve výroční den jeho svátku. Legendu můžeme tedy nazvat světcovým životopisem.

Prokop, zeman ze vsi Chotouně, se již v mládí seznámil s Kristovou vírou, jak ji hlásal svatý biskup Metoděj. Jako zralý muž se rozhodl opustit svou rodinu i majetek a věnovat se duchovní dráze. Vstoupil do kláštera v Břevnově, ale zakrátko odtud odešel a usadil se jako poustevník v málo obydlené krajině při řece Sázavě. Žil odříkavým životem a tvrdě pracoval: mýtil les a obdělával takto získanou půdu. Vypráví se, že z jeskyně, kde se usadil vyhnal ďábla a znamením kříže ho donutil, aby oral jeho pole, spoután řetězcem a zapřažen do jeho pluhu jako dobytče.

Jednoho dne si vyjel kníže Oldřich na lov do sázavských lesů. Pustil se za laní a ta utekla k poutníkovi. Překvapený kníže se začal Prokopa vyptávat, kdo je, a byl jeho skromnou a zbožnou odpovědí tak dojat, že se mu vyzpovídal ze svých hříchů. Když pak poustevníka požádal o nápoj, nabral Prokop vody z pramene, požehnal ji a podal knížeti. Chutnala mu jako to nejlepší víno. Záhy začali Prokopa vyhledávat lidé s prosbami o radu a pomoc. Tak vznikla kolem jeho poustevny mnišská osada, z níž se vyvinul sázavský klášter. Prokop se stal jeho prvním opatem a spravoval ho dvacet let.

Hlavním programem naší pouti však bude návštěva spojená s růžencovou pobožností a mší svatou v kostele Panny Marie „Usmívající“ v Netíně. Pobožnosti prvních sobot se tradují ke zjevení Panny Marie sestře Lucii z Fatimi v roce 1925. Úmysl zavést první soboty v Netíně byl vyhlášen před poutníky odjíždějícími na Vranov v neděli 20. září 1992. Následující měsíc třetího října byla v Netíně první pobožnost, kterou zahájil karmelitán Cyril Vojtěch Kodet. Naše farnost společně navštívila toto poutní místo naposledy v květnu roku 2000. Byla to jubilejní první sobota spojená s odpustky Svatého roku. Věříme, že i po čtyřech letech znovu rádi poklekne před soškou Panny Marie s Ježíškem v náručí a připomeneme si nejen naše poslední setkání, ale také první setkání velkomezeříčských v roce 1714, kdy přišli poděkovat za záchranu před morem.

607 955 388

549 250 818

synkovi@seznam.cz